

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

Τροποποίηση του ν. 3251/2004 «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις»

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:

Το Σ/Ν αναρτήθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 4.4.2018 με τίτλο «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις»

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

4.4.2018

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

11.4.2018

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ:0

ΣΥΝΟΛΙΚΑ:0

Δεν υποβλήθηκαν σχόλια

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

« Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας»

Το Σ/Ν αναρτήθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 4 Απριλίου 2018

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

4 Απριλίου 2018

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

11 Απριλίου 2018

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ: 3

ΣΥΝΟΛΙΚΑ: Σχόλια επί της Διαβούλευσης 3

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ:

ΣΧΟΛΙΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 01– Σκοπός και Πεδίο εφαρμογής

Θα μπορούσε να διευκρινισθεί ως προς την πρόσληψη της ιδιότητας του «υπόπτου» ότι αυτή αφορά όχι μόνο την τυπική, δηλαδή την ιδιότητα που λαμβάνει όταν καλείται ρητά το πρόσωπο ως «υπόπτο» προκειμένου να παράσχει εξηγήσεις, αλλά και την ουσιαστική, όταν π.χ. καλείται στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εξέτασης για να υποβληθεί σε διαδικασία φυσικής αναγνώρισης, ανάμεσα σε άλλα ύποπτα, για τέλεση αξιόποινης πράξης, πρόσωπα. Κατά τούτο, η διάταξη θα μπορούσε να διατυπωθεί ως εξής: «[...] από τη στιγμή που ένα πρόσωπο προσλαμβάνει την ιδιότητα του υπόπτου με κάθε τρόπο,...»

ΣΧΟΛΙΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 03- Δημόσιες αναφορές στην ενοχή προσώπου

Το άρθρο 3 δεν είναι σαφές και εναρμονισμένο στην οδηγία, διότι η οδηγία αναφέρει ότι Οι εν λόγω δηλώσεις και δικαστικές αποφάσεις δεν θα πρέπει να δημιουργούν την αίσθηση ότι το πρόσωπο αυτό είναι ένοχο. όμως το άρθρο 3 αναφέρει μόνο δηλώσεις και δεν αναφέρει τις δικαστικές αποφάσεις. Συμβαίνει όμως οι δικαστικές αποφάσεις στο κείμενο τους να σχολιάζουν πριν την έκδοση της απόφασης τον κατηγορούμενο εκφράζοντας τη γνώμη τους για τις υπό κρίση κατηγορίες. Η έκφραση όμως της γνώμης του δικαστηρίου με υπόνοιες ενοχής του κατηγορούμενου αποτελεί δημόσια δήλωση, πριν την έκδοση της απόφασης, δεν προβλέπεται από την ποινική δικονομία, εκφεύγει των δικαστικών καθηκόντων, δεν αποτελεί απόδειξη και τέτοιες δηλώσεις πρέπει να παραλείπονται από τις δικαστικές αποφάσεις. Η οδηγία αναφέρεται με σαφήνεια και στις δικαστικές αποφάσεις, στο άρθρο 3 όμως δεν αναφέρονται πουθενά οι δικαστικές αποφάσεις, έτσι θα σου πουν τα δικαστήρια δεν θέλει ο νόμος και τις δικαστικές αποφάσεις, διότι αν τις ήθελε θα το όριζε ρητά.

ΣΧΟΛΙΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 04 – «Βάρος Απόδειξης» στην Ποινική Δίκη

Από τη παράγραφο 1 του άρθρου προκύπτει ότι η προστασία των δικονομικών δικαιωμάτων του υπόπτου εκκινεί από το στάδιο της κλήτευσης του προς παροχή εξηγήσεων στο πλαίσιο προκαταρκτικής εξέτασης και δεν καταλαμβάνει είτε τυχόν προηγούμενες αστυνομικές ή ανακριτικές (υπό ευρεία έννοια) ενέργειες στο πλαίσιο π.χ. έκτακτης αστυνομικής προανάκρισης (άρθρο 243 παρ. 2 ΚΠΔ), είτε προηγούμενες ενέργειες της κλήτευσης σε παροχή εξηγήσεων όπως π.χ. την κλήση του ως υπόπτου προκειμένου να υποβληθεί σε διαδικασία αναγνώρισης, γεγονός το οποίο κατατάσσει το πρόσωπο σε έναν ευρύτερο κύκλο περισσότερων προσώπων που ενδέχεται να έχουν τελέσει μια αξιόποινη πράξη. Σε αυτό το πλαίσιο το ΕΔΔΑ με την απόφαση Deweer κατά Βελγίου της 27.12.1980 υιοθέτησε (βλ. παρ. 44) την ουσιαστική, παρά την τυπική, προσέγγιση της έννοιας «ποινική κατηγορία» και άρα την οριοθέτηση των εννοιών «ύποπτος» και «κατηγορούμενος». Έτσι, η διενέργεια κατ' οίκον έρευνας και κατάσχεσης επαγγελματικών αρχείων θεωρήθηκε από το ΕΔΔΑ στη συγκεκριμένη περίπτωση ως πράξη σε βάρος υπόπτου και όχι μάρτυρα (βλ. Eckle κατά Γερμανίας της 15.7.1982 βλ. παρ. 12 και 74), ενώ η κλήτευση του υπόπτου ως μάρτυρα, παρά το ότι από το υλικό της δικογραφίας προέκυπταν επιβαρυντικά στοιχεία που τον καθιστούσαν τουλάχιστον «ύποπτο» οδήγησε σε παραβίαση του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη (βλ. Serves κατά Γαλλίας της 20.10.1997 παρ. 42). Θα έπρεπε ίσως να επεκταθεί η σχετική ρύθμιση σε κάθε δικονομικό στάδιο και ενέργεια που καθιστά το πρόσωπο «ύποπτο»

Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 2016 για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ-ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΡΘΡΑ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ	ΑΡΘΡΑ ΟΔΗΓΙΑΣ 2016/343/ΕΕ
Άρθρο 5	Άρθρα 1, 2 Οδηγίας
Άρθρο 6	Άρθρο 3 Οδηγίας
Άρθρο 7	Άρθρο 4 και 10 παρ. 1 Οδηγίας
Άρθρο 8	Άρθρο 6 Οδηγίας
Άρθρο 9	Άρθρο 8 Οδηγίας

Διατάξεις του ελληνικού δικαίου που παρέχουν το επίπεδο προστασίας της Οδηγίας 2016/343, ώστε δεν απαιτείται προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας

1. Άρθρο 4 §3 Οδηγίας => Άρθρο 2 περίπτ. β' ν. 2472/1997 και άρθρο 8 ν. 3090/2002
2. Άρθρο 5 Οδηγίας => Άρθρα 278 §2, 339 §2 εδ. α' ΚΠΔ και άρθρα 119 και 120 Π.Δ. 141/1991
3. Άρθρο 7 Οδηγίας => Άρθρα 223 §4, 273 §2 (το οποίο με το προτεινόμενο άρθρο 4 του σχεδίου προστίθεται στο άρθρο 31 §2 και έτσι καλύπτει πλέον και την προκαταρκτική εξέταση και συνεπώς όλη την προδικασία) και 99Α ΚΠΔ για την προδικασία, άρθρα 357 §4 και 366 §3 ΚΠΔ για τη διαδικασία στο ακροατήριο
4. Άρθρο 9 Οδηγίας => Άρθρα 341, 430-431, 435, 501 §1 εδ. τελευταίο ΚΠΔ (Αιτήσεις ακύρωσης διαδικασίας και απόφασης)